

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 8Csp/96/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7819202916
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Dušáková
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2020:7819202916.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava, sudkyňou JUDr. Jarmilou Dušákovou, v právnej veci žalobcu L. O., nar. XX. XX. XXXX, bytom Z. XXX, XXX XX A., právne zastúpená: JUDr. Andrej Cifra, so sídlom J. Kráľa 5/A, 984 01 Lučenec, IČO: 37 756 508, proti žalovanému: Poštová banka, a. s., so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava, IČO: 30 340 890, právne zastúpená: Advokátska kancelária RELEVANS s.r.o., so sídlom Dvořákovo nábrežie 8A, 811 02 Bratislava, IČO: 47 232 471, o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 900,00 Eur a o určenie neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, eventuálne bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru, s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 500,00 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 500,00 Eur od 27. 09 2019 do zaplatenia, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.
- II. V prevyšujúcej časti súd žalobu **z a m i e t a**.
- III. Žiadna zo strán **n e m á** na náhradu trov konania právo.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 02. 10. 2019 domáhal voči žalovanému vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 900,00 Eur s príslušenstvom a určenia neplatnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere, eventuálne určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru a náhrady trov konania.

2. Žalobu žalobca odôvodnil tým, že dňa 07. 12. 2009 uzavrel so žalovaným Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „Zmluva o úvere“). Poukázal na skutočnosť, že Zmluva o úvere je absolútne neplatným právnym úkonom, a to s poukazom na skutočnosť, že žalobca časť 2) Zmluvy o úvere označenú ako Žiadosť o poskytnutie úveru, vyplnil dňa 26. 11. 2009, kedy na predmetnú zmluvu pripojil svoj podpis, táto časť Zmluvy o úvere je návrhom na uzatvorenie zmluvy. V návrhu na uzatvorenie Zmluvy o úvere sa uvádza, že žalobca žiada žalovaného o úver vo výške 5 500,00 Eur s dobou splácania úveru 70 mesiacov. Ďalej je v časti 2) Zmluvy o úvere uvedený spôsob čerpania úveru, zároveň je v tejto časti uvedené aj poistenie schopnosti splácať úver. Žalobca dával do pozornosti, že časť 3) Zmluvy o úvere označená ako Zmluva o úvere a záverečné ustanovenia, konkrétne bod 2. Zmluvy o úvere doplnil žalovaný dňa 07. 12. 2009, kedy na predmetnú Zmluvu o úvere pripojil svoj podpis. Táto časť Zmluvy o úvere mala byť prijatím návrhu na uzatvorenie Zmluvy o úvere, avšak z dôvodu zmien v obsahu oproti návrhu, je časť 3) Zmluvy o úvere, bod 2 novým návrhom na uzatvorenie Zmluvy o úvere, keďže k opätovnému prijatiu zmeneného návrhu nedošlo, nedošlo ani k uzatvoreniu Zmluvy o úvere. Žalobca pre prípad, že by Zmluva o úvere bola vyhodnotená ako platná uviedol, že predmetná zmluva neobsahuje náležitosti požadované Zákomom č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, resp. ich uvádza zavádzajúco a nesprávne, a nakoľko predmetná zmluva neobsahuje náležitosti, podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k), 1), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. K vzniku

bezdôvodného obohatenia došlo dňa 20.12.2013, kedy bola uhradená suma žalobcom vo výške 78,39 Eur (splátka anuity zo dňa 20.12.2013), z ktorej časť 6,39 Eur bola započítaná na istinu úveru a časť sumy vo výške 72,00 Eur už predstavuje sumu bezdôvodného obohatenia žalovaného. Bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného Poštová banka, a.s. je tvorené úhradami žalobcu v sume spolu 3.831,44 Eur vykonanými v období od 20.12.2013 až do 18.12.2018. Suma bezdôvodného obohatenia vyplýva z výpisu z účtu žalobcu vystaveného žalovaným za obdobie od 07.12.2009 do 18.12.2018. Žalobca sa o nedostatkoch Zmluvy o úvere a tým aj o vzniku nároku na bezdôvodné obohatenie dozvedel až po právnom posúdení predmetnej Zmluvy o úvere po prevzatí právneho zastúpenia advokátom v inom konaní, vedenom na OS Banská Bystrica, sp. zn. 14Csp/72/2019 pri vypracovaní vyjadrenia v tejto veci, dňa 26.08.2019. Na základe vyššie uvedenej skutočnosti si žalobca uplatnil v súdnom konaní nárok na bezdôvodné obohatenie vo výške 900,00 Eur za obdobie od 19.10.2016 do 22.11.2018, ktoré bolo prijaté žalovaným bez právneho dôvodu. Žalobca si uplatnil aj zákonné úroky z omeškania vo výške 5,00 % ročne počnúc dňom 27.09.2019 (deň nasledujúci po poskytnutej lehote na plnenie v predžalobnej výzve, zo dňa 20.09.2019).

3. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe zo dňa 18. 11. 2019 uviedol, že popiera skutočnosti tvrdené žalobcom a vzniesol námietku premlčania časti žalovanej sumy. Bez ohľadu na ďalšie námietky žalovaného, žalovaný namietal premlčanie časti žalobcom uplatneného nároku v subjektívnej premlčacej dobe, a to konkrétne premlčanie splátok uhradených v období od 19. 10. 2016 do 28. 09. 2017, celkovo v sume 400,00 Eur, nakoľko ide o splátky, u ktorých od ich uhradenia žalobcom do podania žaloby prešli viac ako dva roky. Žalovaný poprel, že bez vedomosti žalobcu do Zmluvy o úvere dopĺňal akékoľvek informácie a žalobcom uvedené skutočnosti sa neopierajú o žiadne ustanovenie Zmluvy o úvere a ani ich nijako inak nepreukázal. Uviedol, že žalobca žiadnym relevantným spôsobom nepreukázal, že by žalovaný do zmluvy o úvere dopĺňal akékoľvek údaje. Žalovaný namietal absenciu pasívnej vecnej legitímácie na určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti a uviedol, že pokiaľ sa žalobca domáha alternatívne aj určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, má žalovaný za to, že v tejto časti nie je pasívne legitimovaným subjektom, nakoľko práva k pohľadávkam vyplývajúcim zo Zmluvy o úvere prešli na nového veriteľa - postupníka, spoločnosť BENCONT COLLCECTION, a.s., na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok, zo dňa 20. 12. 2018. O postúpení bol žalobca upovedomený zo strany postupníka, oznámením zo dňa 02. 01. 2019. K náležitostiam Zmluvy o úvere, podľa § 4 ods. 2 písm. e), i), j) a k) Zákona č. 258/2001 Z. z., žalovaný uviedol, že predmetná zmluva v čl. 3 obsahuje tieto údaje. Čo sa týka náležitostí podľa § 4 ods. 2 písm. d) Zákona č. 258/2001 Z. z., Zmluva o úvere v článku 1 obsahuje adresu žalovaného a taktiež uviedol, že Zmluva o úvere nemusí obsahovať adresu veriteľa, na ktorej možno podať reklamáciu alebo sťažnosť, čo vyplýva aj z rozhodnutí súdov, na ktoré žalovaný poukázal.

4. Žalobca vo vyjadrení zo dňa 16. 12. 2019 poukázal na článok 1. bod 1.2 Obchodných podmienok pre úver - dostupná pôžička, označený ako „Návrh na uzatvorenie ZoÚ a uzatvorenie ZoÚ“, ktorý priamo predpokladá „dvojstupňový“ mechanizmus uzatvorenia Zmluvy o úvere, a tiež počítá aj s úpravami návrhu zmluvy a jeho jednotlivých údajov. Konkrétne sa v uvedenom článku 1. bod. 1.1 uvádza: „Klient podá návrh na uzatvorenie ZoÚ, tak že na predtlačenom formulári Banky vyplní prvú a druhú časť formulára ZoÚ...“ alebo taktiež „Ak banka po vyhodnotení bonity upraví požadovanú výšku úveru alebo dĺžku splácania úveru“. Žalovaný koncipovaním tejto zmluvnej podmienky vytvoril zmluvný predpoklad pre obchádzanie nižšie uvedených ustanovení Občianskeho zákonníka. Keďže zo strany žalobcu nedošlo k opätovnému prijatiu upraveného a zmeneného „návrhu zmluvy“, nedošlo ani k uzatvoreniu Zmluvy o úvere a na uvedenom nič nemení ani skutočnosť, že žalovaný mal snahu si tento nezákonný postup (rozpor s § 43 OZ a § 43a a nasi. OZ) dohodnúť v Obchodných podmienkach Zmluvy o úvere. K námietke premlčania vznesenej žalovaným, žalobca uviedol, že nárok žalobcu tak, ako bol uplatnený, nie je premlčaný ani sčasti. Žalobca zdôraznil, že otázku začiatku plynutia subjektívnej premlčacej doby, upravuje § 107 ods. 1/ Občianskeho zákonníka. Subjektívna premlčacia doba plynie odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Poukázal na skutočnosť, že subjektívna premlčacia doba nemôže začať plynúť skôr ako objektívna premlčacia doba. V konkrétnej prejednávanej veci poukázal žalobca žalovanému viacerým úhradám, ktorých obsahom bolo plnenie, na ktoré žalovaný po právnej stránke nárok nemal a teda sa nimi na úkor žalobcu bezdôvodne obohacoval. Žalobca tieto úhrady uhrádzal kontinuálne, nepretržite, bez vedomosti o tom, že žalovaný na prijaté úhrady nárok nemá. Ak by mal mať žalobca už v čase, kedy vykonával jednotlivé úhrady v prospech žalovaného, vedomosť o tom, že platiť nemusí, tak by logicky tieto úhrady nerealizoval. Všetky úhrady žalobcu vykonané v prospech žalovaného spájala vtedajšia jednotná vedomosť žalobcu o tom, že tieto sú poskytované na základe platného právneho titulu. Je podľa jeho názoru vylúčené, aby žalobca vedel o neplatnosti Zmluvy (eventuálne bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru) pred odbornou poradou (v tomto prípade s právnym zástupcom v čase

súvisiaceho konania). V súvislosti s argumentáciou žalovaného o nedostatku pasívnej vecnej legitímácie vo vzťahu k určovaciemu výroku dával do pozornosti, že medzi Poštovou bankou, a.s. a spoločnosťou Bencont Collection, a.s. nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky, práv a povinností z predmetnej úverovej zmluvy. Tvrdenie žalovaného o platnom postúpení nie je preukázané, nakoľko je potrebné pri postupovaní bankovej pohľadávky, aplikovať § 92 ods. 8 Zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách (ďalej aj „Zákon o bankách“), z ktorého vyplýva, že banka môže postúpiť inému subjektu iba tú časť pohľadávky, ktorá zodpovedá nesplácanému zročnému dlhu a súčasne je banka povinná preukázať zaslanie a doručenie výzvy, že dlžník je v omeškaní a preukázať dĺžku omeškania dlžníka so zaplatením viac ako 90 dní pod „hrozbou“ postúpenia pohľadávky, mimo bankového sektora. Žalovaný predmetnú listinu (výzvu v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 Zákona o bankách) v konaní doposiaľ nepredložil a nepreukázal ani jej doručenie do sféry adresáta - dlžníka. Pohľadávka banky tak nebola postupiteľná, pretože banka pred postúpením pohľadávky na iný subjekt písomne nevyzvala dlžníka na splnenie jeho záväzku, čo je podmienkou k platnému postúpeniu pohľadávky na iný subjekt.

5. Na prejednanie veci súd nariadil pojednávanie. Žalobkyňa na pojednávaní prostredníctvom svojho právneho zástupcu trvala na žalobe v celom rozsahu. Primárne mala za to, že Zmluva je absolútne neplatným právnym úkonom. V prípade, že by bola platná, vykazuje výrazný rozpor so Zákom o spotrebiteľských úveroch, keď v Zmluve absentujú náležitosti, ktoré sú uvedené v článku I, bodu žaloby. Žalobkyňa k okolnostiam uzatvorenia Zmluvy uviedla, že na pošte jej pracovníčka v Zmluve vyplnila a to meno, generálie a výšku úveru, ktorú požadovala a preposlala na schválenie. Asi po dvoch týždňoch jej už bola doručená Zmluva a na účet jej boli poukázané peniaze vo výške 5 500,- Eur. Zmluvu už ďalej nečítala, bola rada, že má peniaze. V Zmluve nebolo napísané, v akej výške úroky zaplatí, a ona si úroky nevedela vypočítať. Dôverovala a myslela si, že to tak má byť. Nevedela uviesť, akú sumu na úvere preplatila. Až keď som dostala žalobu zo súdu, sa bola poradiť s terénnym pracovníkom - to bolo v auguste minulého roku a on ju potom odporučil na pána JUDr. Cifru. Na základe jeho odporúčania sa telefonicky spojila s JUDr. Cifrom. Poslala mu všetky listiny ohľadne Zmluvy, ktoré mala a on jej potom poradil a odporučil podať predmetnú žalobu.

6. Žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu trval na svojom písomnom vyjadrení. Mal za to, že žaloba je v celom rozsahu nedôvodná. V súvislosti s tvrdenou neplatnosťou zmluvy uviedol, že žalobkyňa v tomto smere neuniesla dôkazné bremeno, teda nepreukázala, že by predmetný bod 3/ bol do Zmluvy dopĺňaný až po podpise z jej strany. K bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, vzhľadom k tomu, že ide výlučne o náležitosti, uvedené v bode 3/, mal za to, že z rovnakého dôvodu je aj tento návrh žalobkyne nedôvodný. Súhlasil s námietkou premičania, čo do výšky 400,- Eur. Jedná sa o splátky uhradené v období od 19. 10. 2016 do 28. 9. 2017. Uviedol, že citovaný bod 1/ Zmluvy hovorí len o tom, ktoré časti Zmluvy vyplní žalobkyňa, ale nehovorí o tom, že by zvyšné časti Zmluvy neboli vyplnené v čase podpisu Zmluvy žalobkyňou. V Zmluve je v podstate uvedené, že žalobkyňa vyplní bod 1/, 2/, ale žalovaný trvá na tom, že v čase podpisu Zmluvy boli údaje v Zmluve už všetky obsiahnuté.

7. Súd výzvou vyzval žalovaného, aby predložil súdu Zmluvu o postúpení pohľadávok a zároveň ho vyzval, aby sa vyjadril k námietke žalobcu, v zmysle ktorej je potrebné pri postupovaní bankovej pohľadávky aplikovať ustanovenie § 92 ods. Zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, z ktorého vyplýva, že banka môže postúpiť inému subjektu iba tú časť pohľadávky, ktorá zodpovedá nesplácanému zročnému dlhu a súčasne je Banka povinná preukázať zaslanie a doručenie výzvy, že dlžník je v omeškaní a preukázať dĺžku omeškania dlžníka so zaplatením viac ako 90 dní pod „hrozbou“ postúpenia pohľadávky mimo bankového sektora.

8. Žalovaný vo svojom vyjadrení k výzve súdu uviedol, že žalovaný postúpil pohľadávku zo Zmluvy o úvere, na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok z 20. 12. 2018 na postupníka, spoločnosť BENCONT COLLECTION, a.s., o čom bol žalobca upovedomený zo strany postupníka, oznámením zo 02. 01. 2019. Uviedol, že Zákon o bankách v ustanovení § 92 ods. 8 ustanovuje podmienky postúpenia pohľadávky na iný ako bankový subjekt nasledovne: „Ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením, čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere, podľa osobitného predpisu 87ac) ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie, podľa osobitného predpisu 87ad). Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo

pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením, čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.“ Zákonnými podmienkami postúpenia pohľadávky teda v súlade s citovaným ustanovením sú: a) písomná výzva banky uvažujúcej o postúpení riadne nesplácanej úverovej pohľadávky klientovi, aby pohľadávku splnil a b) nepretržité viac než 90 dní trvajúce omeškanie klienta so splnením, čo i len časti jeho peňažného záväzku zodpovedajúceho pohľadávke banky. Zákon teda nevyžaduje dve rozličné písomné výzvy veriteľa. Právny poriadok Slovenskej republiky v žiadnom ustanovení nevyžaduje a teda ani Zákon o bankách nepredpokladá, aby bol dlžník explicitne listom veriteľa oboznamovaný s právom na postúpenie pohľadávky. Toto právo vyplýva priamo zo Zákona o bankách a oboznamovanie klienta s ním nie je povinnosťou veriteľa. Žalovaný taktiež poukázal na tú skutočnosť, že pôvodný veriteľ, Poštová banka, a.s. v dôsledku neplnenia si povinností Žalobcom z titulu Zmluvy, listom zo dňa 20.05.2016 upozornil a zároveň vyzval žalobcu na splatenie dlžnej časti úveru s tým, že pohľadávka banky je ku dňu 19.05.2016 viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti vo výške 1.340,74 Eur a v prípade, ak v lehote 15 kalendárnych dní nedôjde k úhrade vyššie uvedeného záväzku, Banka je oprávnená využiť ustanovenie § 565 OZ a vyhlásiť úver predčasne splatným.

9. Súd sa oboznámil s dôkaznými listinami - Zmluvou o úvere, uzavretou medzi žalobkyňou a žalovaným, výpisom z Obchodného registra žalovaného, výpisom z účtu žalobkyne za obdobie od 7. 12. 2009 do 18. 12. 2018, písomným vyjadrením žalovaného k žalobe, oznámením postupcu o postúpení pohľadávky, písomným vyjadrením žalobkyne, ako aj ďalšími listinnými dôkazmi, z ktorých vyplýva, že medzi žalobcom ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom bola dňa 07. 12. 2009 uzatvorená Zmluva o úvere, na základe ktorej žalovaný poskytol žalobcovi úver vo výške 5 500,00 Eur. Z predmetnej Zmluvy vyplýva výška mesačnej splátky 126,29 Eur, celková výška nákladov 2 966,99 Eur, dátum konečnej splatnosti dňa 07. 10. 2015, dátum prvej splátky dňa 07. 01. 2010 a dátum každej ďalšej splátky k 7. dňu v mesiaci a úroková sadzba 16 % ročne. Na základe predloženého výpisu z účtu žalobca za obdobie od 07. 12. 2009 do 18. 12. 2019 uhradil sumu vo výške 9 331,44 Eur. Žalovaný výzvou zo dňa 15. 06. 2016 vyzval žalobcu na úhradu dlžnej sumy a predčasne zosplatnil úver k 15. 06. 2016, nakoľko žalobca svojím konaním porušil ustanovenia Zmluvy o úvere. Žalovaný postúpil pohľadávku zo Zmluvy o úvere na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok z 20. 12. 2018 na postupníka, spoločnosť BENCONT COLLECTION, a.s., o čom bol žalobca upovedomený zo strany postupníka, oznámením zo 02. 01. 2019.

10. V zmysle ust. § 451 ods. 1 Zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

11. V zmysle ust. § 451 ods. 2 OZ, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

12. V zmysle ust. § 456 OZ, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

13. V zmysle ust. § 458 ods. 1 OZ, musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

14. Bezdôvodné obohatenie je právny inštitút, na vznik ktorého neexistuje právny dôvod, žiadna zmluva, resp. dohoda alebo zákonné ustanovenie, čiže ide o obohatenie neoprávnené, v minulosti tiež nazývané neoprávnený majetkový prospech.

15. Pre vznik bezdôvodného obohatenia je nevyhnutné naplnenie znakov skutkovej podstaty hmotnoprávnej normy, ktorou je ustanovenie § 451 ods. 1 a 2 OZ. Okrem zisku majetkového prospechu obohateným subjektom (zvýšenie aktív alebo zníženie pasív, prípadne nezmenšenie majetkového stavu, hoci by sa za bežných okolností stalo) je to aj právny dôvod plnenia na jeho strane, ktorý od počiatku neexistoval alebo dodatočne odpadol, alebo plnenie z neplatného právneho úkonu alebo získanie majetkového prospechu z nepoctivých zdrojov. Pri naplnení obidvoch týchto znakov vzniká povinnosť vydať to, o čo sa príjemca plnenia bezdôvodne obohatil tomu, na koho úkor sa obohatil (rozsudok NS ČR sp. zn. 25Cdo 1618/1999). O plnenie bez právneho dôvodu ide tam, kde právny dôvod od samého počiatku neexistoval, ale aj vtedy, ak dodatočne odpadol. Neplatnosť právneho úkonu môže byť absolútna alebo relatívna (ak bola uplatnená).

16. V zmysle ustanovenia § 107 ods. 1 OZ, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

17. V zmysle ustanovenia § 107 ods. 2 OZ, najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

18. Na námietku premlčania vznesenú žalovaným súd pristúpil ku skúmaniu, či je vznesená námietka dôvodná. Účelom inštitútu premlčania je pôsobiť na subjekty občianskoprávných vzťahov, aby uplatnili svoje práva v primeraných dobách na to určených a taktiež zabrániť tomu, aby povinné osoby neboli po časovo neprimeranej dobe nútené splniť si svoje povinnosti. Inštitút premlčania takto zabraňuje dlhodobému trvaní práv a im zodpovedajúcim povinnostiam. Ak zákonom stanovená premlčacia doba a oprávnená osoba v nej stanoveným spôsobom u príslušného orgánu svoje právo nevykonala, vzniká povinnej osobe oprávnenie vzniesť námietku premlčania a tak spôsobiť stav, že sa oprávnená osoba nemôže s úspechom domáhať svojho práva na súde. V zmysle ustanovenia § 100 OZ, dôvodné vznesenie námietky premlčania má za následok, že súd nemôže oprávnenej osobe priznať právo.

19. Bez právneho významu je skutočnosť, že žalobca sa o nedostatkoch Zmluvy o úvere a tým aj o vzniku nároku na bezdôvodné obohatenie dozvedel až po právnom posúdení predmetnej Zmluvy o úvere, po prevzatí právneho zastúpenia advokátom v inom konaní, vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica, pod sp. zn. 14Csp/72/2019 pri vypracovaní vyjadrenia v tejto veci, dňa 26. 08. 2019. Vznik preukázanej vedomosti žalobcu o tom, že došlo na jeho úkor k získaniu bezdôvodného obohatenia žalovaným, nie je možné viazať ani na konzultáciu s jeho právnym zástupcom, ktorého výsledkom bolo poskytnutie právneho poučenia (právnej kvalifikácie). Už z toho, že žalobca právneho zástupcu požiadal o pomoc vidieť, že si musel byť vedomý toho, že bez právneho dôvodu previedol na účet žalovaného určitú čiastku. Nejde o vedomosť právnej kvalifikácie § 107 OZ, ale znalosť skutkových okolností, z ktorých možno zodpovednosť za bezdôvodné obohatenie vyvodiť.

20. Súd dospel k záveru, že žalobcom uhradené splátky v období od 19. 10. 2016 do 28. 09. 2017, celkovo v sume 400,00 Eur sú premlčané, nakoľko ide o splátky, u ktorých od ich uhradenia žalobcom do podania žaloby prešli viac ako dva roky. Žalobca vedel, že žalovaný, s ktorým uzatvoril úverovú zmluvu, je osobou, ktorá sa na jeho úkor bezdôvodne obohatila a poznal všetky skutočnosti rozhodné pre vyčíslenie výšky bezdôvodného obohatenia. Z ustálenej rozhodovacej praxe vyplýva, že subjektívna premlčacia lehota začala žalobcovi plynúť už dňom, kedy žalobca uhradil žalovanému tú-ktorú splátku, a nie až dňom, kedy sa mal od právneho zástupcu dozvedieť o tom, že Zmluva o úvere má nedostatky a má právo na vydanie bezdôvodného obohatenia. Pri posudzovaní vedomosti žalobcu o vzniku bezdôvodného obohatenia a o tom v prospech koho k obohateniu došlo, je potrebné z hľadiska § 107 OZ minimálne vychádzať zo dňa, kedy žalobca poukázal žalovanému ako veriteľovi poslednú splátku úveru (rozhodnutie Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 25Co/1019/2015 zo dňa 27. 07. 2016).

21. Takto bola žaloba v časti podaná po uplynutí vyššie zistenej subjektívnej premlčacej lehoty.

22. Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žalobcom uplatnený nárok v časti 400,00 Eur (za obdobie od 19. 10. 2016 do 28. 09. 2017) je premlčaný.

23. Žalovaný postúpil pohľadávku zo Zmluvy o úvere na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 20. 12. 2018 na postupníka, spoločnosť BENCONT COLLECTION, a.s., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava. O postúpení pohľadávky bol žalobca upovedomený zo strany postupníka, oznámením zo dňa 02. 01. 2019.

24. Vecná legitímácia vyjadruje postavenie účastníka konania v hmotnoprávnom vzťahu (niekedy aj v procesnoprávnom vzťahu), ktoré v konečnom dôsledku vedie k úspechu alebo neúspechu v konaní. Účastník konania, ktorý je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti (záväzku), má pasívnu legitímáciu. Vecná legitímácia sa na začiatku konania tvrdí. Súd žalobe vyhovie len vtedy, ak žalobca žaluje osobu, ktorá je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti. Ak sa to v konaní nedokáže, súd žalobu zamietne so záverom o nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovaného bez ohľadu na prípadné zistenie, že nositeľom pasívnej vecnej legitímácie je iný subjekt, ktorého ale žalobca za žalovaného neoznačil.

25. Súd dospel k záveru, že práva k pohľadávkam, vyplývajúcim zo Zmluvy o úvere, prešli na nového veriteľa - postupníka, na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok, zo dňa 20. 12. 2018.

26. Vzhľadom na vyššie uvedené, súd žalobu v časti určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, eventuálne aj v časti určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru zamietol, keďže súd Zmluvu o úvere vyhodnotil ako platnú, ktorá Zmluva obsahovala náležitosti podľa Zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v odseku 2/ písm. a/, b/, d/ až j/, k/, l/.

27. Podľa ustanovenia § 517 ods. 1 a 2 OZ, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy

odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

28. Podľa ustanovenia § 3 Nariadenia č. 87/1995 Z. z. (v znení účinnom ku dňu omeškania) výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

29. Nakoľko sa žalovaný dostal s plnením peňažného dlhu do omeškania, súd ho zaviazal v zmysle citovaného ustanovenia zákona aj k zaplateniu úrokov z omeškania vo výške 5,00 % ročne od omeškania až do zaplatenia z priznanej sumy vo výške 500,- Eur. Priznaná výška úrokov z omeškania je v súlade s § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. - k uplatnenému dňu omeškania bola základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 0 % + 5 percentuálnych bodov.

30. Podľa ustanovenia § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

31. Podľa ustanovenia § 255 ods. 2/ CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Keďže žalobca mal vo veci úspech len čiastočný, v nepatrnej výške a zároveň bol neúspešný v časti žaloby o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, súd vyslovil, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia jeho písomného vyhotovenia na Okresný súd Rožňava (§ 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.